

[Justitsministeren.]

beskæftiget med en Kamp mod Natklubber og forskellige andre uheldige Udslag af en mindre tiltalende Moral. Jeg vidste dengang, at Københavns Politis Ledelse hævdede, at det ikke vilde være muligt at faa Bugt med disse Smugkroer, Natklubber o. s. v., medmindre man gik ind paa en Revision af Helligdagsloven i den Forstand, at man tillod det almindelige Restaurationsliv større Frihed, end Tilfældet havde været hidtil. Det var det egentlige Formaal for mig med at optage disse Bestemmelser til Revision. Der forelaa nok ved Siden af en Række Henvendelser, som støttede Politiet, og med Hensyn til hvilke jeg kan henvise til Bilagene og Bemærkningerne til Lovforslaget, men det var egentlig ikke det afgørende i denne Sag, det afgørende var for mig Ønsket om at støtte Politiet paa dette Omraade.

Ved at beskæftige mig med Lovforslaget kom jeg saa ind paa mere principielle Betragtninger om, hvad Formaalet med en Helligdagslov naturligt maatte være, og jeg kom til det Resultat, at det egentlig nærmest liggende Formaal maatte være at beskytte de religiøse Samfunds Interesser, beskytte Kirkefreden, medens disse Samfund egentlig ikke havde større eller videregaaende Krav. Som Følge af denne principielle Betragtning udarbejdedes Forslaget, saaledes som det blev forelagt i Folketinget. Det er imidlertid slet ikke dette Forslag, der foreligger til Behandling i det høje Landsting, og der er formentlig derfor heller ikke nogen som helst Grund til at optage eller genoptage en indgaaende principiel Diskussion om Frihed eller Tvang paa dette Omraade. Det, der foreligger, er nogle mindre betydningsfulde Ændringer i den gældende Helligdagslov. Jeg skal nu nævne dem, der har nogen Betydning.

Lovforslaget drejer sig, som naturligt er, dels om Arbejdsfrihed, Helligdagsfred, dels om det andet Problem: de religiøse Samfunds Interesser. Med Hensyn til det første Spørgsmaal er § 1 i alt væsentligt som i den tidligere Lov, kun at der er givet en Ret for Politiet til at tillade Undtagelser fra de i § 1 nævnte Forbud. Man vidste nemlig i Forvejen, at disse Forbud ikke altid kunde overholdes, og at Politiet derfor underhaanden saa gennem Fingre med det. Man var derfor enig om, at det var rimeligt at give Politiet en saadan Dispensationsbeføjelse.

Vedrørende Arbejdsfriheden eller Helligdagsfreden, om man vil, er der indført enkelte Rettelser eller Tilføjelser i § 4, der

handler om, i hvilket Omfang man paa Folkekirkens Helligdage maa foretage Kørsel, Ombæring, Transport o. lign. Der er hertil føjet under a) færdiglavede Madvarer, ligesom der under c) er foretaget en Ændring i Lovforslaget. Herom har der imidlertid ikke staaet nogen Strid, hvorimod det har voldt adskillige Vanskeligheder at naa til Enighed eller blot relativ Enighed om § 3, der i mit Forslag gav Udtryk for det Princip, at man skulde tillade alt, hvad der ikke kunde forstyrre Gudstjenesten. Nu har § 3 som Følge af den Diskussion, jeg nævnte, faaet en ganske anden Ordlyd, idet den er kommet til at indeholde følgende:

„Offentlige Forlystelser (derunder ogsaa Musik paa Restauranter og Kafeer etc.), støjende Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klappagt, maa ikke afholdes paa Folkekirkens Helligdage mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 4 Eftermiddag. Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigter Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, skal dog være undtaget fra dette Forbud, naar ikke Gudstjenesten derved forstyrres, og Politiet kan i særlige Tilfælde tillade, at der musiceres ved Sportskampe og Idrætsstævner. Justitsministeren kan tillade Afholdelse af Væddeløb, af Eftermiddagsforestillinger af højere Art paa faste Teatre og af indendørs Koncerter af højere Art, dog ikke før Kl. 2 Eftermiddag.

1ste Juledag, Skærtorsdag, Langfredag, Paaskelørdag, 1ste Paaskedag og 1ste Pinsedag maa saadanne Forlystelser m. m. overhovedet ikke finde Sted. Juleaftensdag maa de ikke vedvare ud over Kl. 4 Eftermiddag.“

Der er her en lille Udvidelse, idet Forlystelser, særlig Musik og Dans, kan finde Sted efter Lørdag Aften Kl. 12, hvilket vil sige, at Helligdagsfreden, som man kalder det, efter Loven først begynder Kl. 6 Morgen. Paa den anden Side er der en Indskrænkning, idet Paaskelørdag kommer til at høre til de Dage, paa hvilke der overhovedet ikke maa dispenseres fra det Forbud, der findes i § 3.

Selv om dette Lovforslag ikke indeholder væsentlige Ændringer, og navnlig ikke de Ændringer, som jeg af principielle Grunde kunde have ønsket i den gældende Helligdagslovgivning, skal jeg dog efter Omstændighederne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jensen-Stevns: Den nugældende Helligdagslov af 7. August 1922 hviler paa en enstemmig Vedtagelse af begge Rigsdagens